

“NU ZIT IK ZELFZEKER ACHTER HET STUUR” | SOPHIE (20)

Door WAT WAT jongerenreporter | 17-24 jaar

Sophie (20) botste letterlijk en figuurlijk op obstakels toen ze haar rijbewijs wilde halen. Na drie keer heeft ze het eindelijk op zak.

“18 jaar: dat is de leeftijd waarop de maatschappij verwacht dat je leert autorijden. Ook ik wilde niet achterblijven. In het zesde middelbaar ben ik begonnen met studeren voor mijn theoretisch rijbewijs. Samen met wat klasgenootjes volgde ik theoretische lessen op school. Ik dacht dat het zo makkelijker zou zijn om het te halen.

Ik was op mijn eerste examen gebuisd. Eén punt te weinig. Maar ik was niet de enige van mijn klas.

De tweede keer was ik met glans geslaagd: 58 op 60. Eigenlijk was het examen niet zo moeilijk. Ik had de eerste keer gewoon te weinig met mijn neus in de boeken gezeten.

Daarna begon het pas echt. Ik zette mijn theorie om in de praktijk. De vriend van mijn tante wou mij begeleiden. Hij heeft een vrachtwagenrijbewijs dus ik was gerust dat ik alles correct zou aanleren.

Ik herinner me de eerste keer op de baan nog als de dag van gisteren. Na een familiefeest, reden we naar een industriepark om te oefenen. Ik kan het je vertellen: het was echt eng! Schakelen, sturen, niet stilvallen. Ik moest op zoveel dingen tegelijk letten! Met 30 km/u raasde ik over het terrein. Dat leek gigantisch snel 🚗💨

Na een paar keer oefenen reed ik goed, maar was nog niet vertrouwd genoeg om alleen losgelaten te worden in het verkeer. Dat werd duidelijk tijdens mijn eerste rijexamen. Ik botste tegen een omheining. Dat voorval resulteerde in een onvoldoende.

Teleurgesteld en triestig, zo voelde ik mij. Maar mijn begeleider motiveerde me om te blijven oefenen met de auto. Ik was ook niet de enige die de eerste keer buist voor het rijexamen. Met volle moed ben ik er terug ingevlogen. Maar op mijn tweede poging vergat ik twee keer om voorrang van rechts te geven. Opnieuw gebuisd, opnieuw die teleurstelling.

Opgeven stond niet in mijn woordenboek. Ik wilde dat rijbewijs zo graag, omdat ik dan van niemand meer afhankelijk ben om ergens te raken. Verplicht nam ik 6 uren rijles. Daar heb ik zeker iets van opgestoken.

Derde keer goede keer, ook in mijn geval. Ik was supergelukkig toen de examinerator mij doorliet! Het heeft 2 jaar geduurd, maar uiteindelijk heb ook ik mijn rijbewijs op zak. En daarop ben ik best wel trots. Ondertussen heb ik mijn rijbewijs 1,5 jaar en zit ik zelfzeker achter het stuur.”

TEKST: Emily Nees FOTO: Griet Decoster